

Nur dairesinde neşriyat hizmetleri

İzmir'den Hilmi Çekici, Alanya'dan Remzi Çetin: "Hizmetlerimiz içinde neşriyatın yeri ve önemi nedir?"

İzmir'den Ömer Öçalan: "Kur'ân'ın asrımızdaki en doğru tevili Risale-i Nur; Risale-i Nur'un en doğru tevili Yeni Asya'nın cihadda yerini yazar mısınız?"

KALEM VE YAZI

Kalem ve yazı Kur'ân'ın hususî iltifatına mazhardır. İlk inen âyetlerde yer alıyor: "Kalem ile yazmayı öğreten, insana bilmediğini öğreten Rabb-i Ekrem'dir."1

Keza Kur'ân'da "kalem" adıyla bir sûre vardır. Bu sure kalemin önemini ilk âyetiyle zihinlerimize nakşediyor. Kur'ân, bu âyette kaleme ve kalemin yazısına yemin ediyor.2

Kur'ân'da yazmak manasında olan "ke-te-be" kökünden türemiş 320 kelime vardır.

1 Âyette "mektup", 58 âyette "mektup" kökünden fiil geçiyor. Keza "yazmak" manasında olan "se-ta-ra" kökünden türemiş 5 kelime geçiyor. "Yazmak" manasında olan "ze-be-ra" kökünden ise, türemiş 11 kelime vardır. Hazret-i Davud'a gelen Zebur aynı kökten türemiştir ve "yazılmış nüshalar" demektir.

Dolayısıyla Kur'ân'da "yazmak" manasında farklı köklerden türemiş toplam 336 kelime vardır.3

Demek, kalem ve yazı Kur'ân nezdinde muteberdir, şerefli, değerlidir. Daha da ötesi... Resulullah (asm) bildiriyor ki: "Allah'ın ilk yarattığı şey kalemdir. Allah kalemi yarattıktan sonra ona 'Olacakları yaz!' dedi, o da yazdı."4

KÂİNATTA YAZAN BİR BİZ MİYİZ?

Kâinatta kalemle yazan bir biz miyiz?

Levh-i Mahfuz'da Kur'ân öyle bir yazılmıştır ki, müellifi doğrudan doğruya taraf-ı İlâhî olarak dünyanın ve ahiretin tek yazılı belgesi hüviyetini kazanmıştır. Gökte melekler mukadderatı, yani kâinat çapında olacakları kalemle yazıyor.

Levh-i mahfuz kalem şıkırtılarından geçilmiyor. Omuzlarımızda kiramen kâtibin amellerimizi yazıyor.

ASRIMIZDA CİHAD

Asrımızın cihad vasıtası kılıncı değil, kalem ve yazıdır. Bugün kılıncı ve silâh, zulüm ve cinayet aracı haline gelmiştir!

Ama kalem ve yazı bütün haşmetiyle cihadını sürdürüyor! Kaldı ki, kılıncı cihad da yapsa, Peygamber Efendimiz (asm) nezdinde kalemden, yazıdan ve mürekkepten daha muteber değildir.

İşte o meşhur hadis: “Kıyamet günü âlimlerin mürekkebi şehitlerin kanı ile tartılır. Âlimlerin mürekkebi üstün gelir.” Ve dolayısıyla nur nesli için kalem ve yazı kullanarak Nur hakikatlerini anlatmak, anlatmaya vesile olmak, anlatılan nüshaları ve sayfaları çoğaltmak, neşretmek ve dağıtmak hiç tereddütsüz cihaddır.

NAŞİRLERİN CİHADI

Bediüzzaman Nur naşirlerine hususi iltifat ediyor: “Aziz, sıddık kardeşlerim, Medresetü’z-Zehra erkânları, Nur Naşirleri!”⁵

Keza Üstad Hazretleri Nur dairesi mertebeleri içinde ‘naşirler’e de yer veriyor.

Diyor ki: “Risale-i Nur, bir daire değil, mütedahil daireler gibi tabakatı var. Erkânlar ve sahipler ve haslar ve nâşirler ve talebeler ve taraftarlar gibi tabakatları var.”⁶

Risale-i Nur’u kendi malı gibi hissedip sahip çıkan ve onu neşretmeyi ve ona hizmet etmeyi hayati vazifesi bilenler “talebe” unvanı kazanıyor. Talebelik unvanı kazandıktan sonra nur hakikatlerini kendi telifi gibi neşredenler “naşirler” unvanını alıyorlar. Talebeler ve naşirler ismen ve hayalen Bediüzzaman’ın duâsına mazhar oluyorlar.⁷

Manevî mertebeler, “haslar, sahipler ve erkânlar” unvanlarıyla zirveye çıkıyor.

BU CİHADDA YENİ ASYA’NIN YERİ

İşte “Yeni Asya” zirvede bir şahs-ı manevînin adıdır ki, kader-i İlâhî süfyanizmin zulümatını dağıtma görevini ona da vermiştir. Bu şahs-ı manevî, yirmi sekizinci âyette işaret edilen 1393’lü yıllardan beri, yani yaklaşık kırk yıldan fazla bir zamandan beri, ona buna beğenilme kaygısı taşımadan, taviz vermeden, hâkim güçlere serfüru etmeden, nurdan ve şahs-ı maneviden başka hiçbir otoriteye boyun eğmeden, defalarca kapatıldığı halde susmadan, oldum olası yalnız bırakıldığı halde gücünü nurundan ve şahs-ı manevîsinden alarak yılmadan gazete, kitap, dergi lisanlarıyla ve imkân bulduğu diğer yayın ve neşir vasıtalarıyla nuru neşretme, şerh ve izah etme ve süfyanizm ile mücadele ve mücahede etme hizmetlerini kılıncı gibi kalemle ve yazıyla sürdürüyor.

Öyleyse bu şahs-ı manevînin çıkardığı her ürünü, her neşriyatı satmak, satın almak, dağıtımını yapmak, abone olmak, abone bulmak, tavsiye etmek, sevmek, nihayet taraftar olmak ve en azından bu şahs-ı maneviye duâ etmek cihad hükmündedir.

Dipnotlar:

1- Alak Sûresi: 4-5. 2- Kalem Suresi: 1.

3- Kütüb-ü Sitte, 1/404. 4- Kütüb-i Sitte: 2/405.

5- Emirdağ Lâhikası, s. 290. 6- Kastamonu Lâhikası, s. 188.

7- Mektubat, s. 329.